

Dictamen en relació amb la consulta formulada per una diputació a la sol·licitud d'accés a un expedient disciplinari per part del presumpte infractor

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta d'una diputació en la qual es demana que l'Autoritat emeti un dictamen en relació amb la sol·licitud d'accés a un expedient disciplinari per part del presumpte infractor.

En particular, a la consulta s'acompanya un informe on s'exposen els antecedents de fet, i en el qual s'exposa el següent:

- Que es va tramitar un expedient d'informació reservada arran de la denúncia d'uns fets presumptament comesos per un professor d'un centre educatiu d'una diputació, els quals podrien ser constitutius d'una infracció administrativa greu. En particular, la diputació fa referència a la presumpta comissió d'una infracció relativa a *“un abús d'autoritat i d'una manca de consideració envers les [...] denunciants arrel del comportament que ell té de gestos físics [...] i d'enviar missatges amb poemes i abraçades o petons”*.
- En aquesta tramitació es va prendre declaració als denunciants dels fets així com a altres testimonis, tots majors d'edat, i als quals se'ls va garantir que es prendrien les mesures necessàries per protegir el seu anonimat.
- Que es va resoldre incoar expedient disciplinari, i posteriorment es va proveir incloure tota la documentació referida a la informació reservada.
- Que el presumpte infractor va sol·licitar una còpia dels expedients, accés que la diputació va autoritzar, però prèvia anonimització de la documentació continguda a la informació reservada, atès que va considerar que constaven dades que requerien especial protecció, en referència a les dades relatives al *“[...] nom i cognom de les persones que formulen la queixa o de terceres persones per elles al·ludides; dades relatives a salut, etc.”*.
- Que el presumpte infractor va manifestar que *“[...] el fet que els documents estiguessin anonimitzats [...], que no pogués obtenir còpies de la resta de la documentació que no se li havia lliurat, que no pogués fer fotografies als documents anonimitzats, i que solament amb les anotacions que pugui prendre en els moments que té accés als expedients, era molt difícil la seva defensa i que li crea indefensió”*.
- Que la diputació va resoldre suspendre el procediment disciplinari per tal de dur a terme actuacions complementàries per dirimir si l'actuació d'anonimitzar les dades s'ajusta a dret, i entre les quals es formula la present consulta.

En relació amb aquests fets, la diputació planteja *“[...] com satisfer correctament el dret a la defensa jurídica amb el compliment acurat de la normativa de protecció de dades, tenint en compte les especials circumstàncies que concorren en aquest expedient, on té especial*

rellevància la protecció de la identitat de possibles víctimes [...] i que aquestes persones han denunciat i testificat confiant en la confidencialitat de les seves dades identificatives.”

Analitzada la petició, que no s’acompanya de més informació, vista la normativa vigent aplicable i d’acord amb l’informe de l’Assessoria Jurídica, es dictamina el següent

I

(...)

II

A partir de la informació la qual s’ha traslladat per part de la diputació, es desprèn que el dubte principal radica en com garantir el dret a la defensa del presumpte infractor, i en especial pel que fa al dret accés en relació amb la part d’informació reservada incorporada en un expedient disciplinari, i alhora protegir les dades personals dels denunciants i dels testimonis, als quals se’ls hauria garantit que es prendrien les mesures necessàries per mantenir l’anonimat.

D’acord amb el que estableixen els articles 2.1 i 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d’abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d’aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), d’ara endavant RGPD, la normativa de protecció de dades s’aplica als tractaments que es duguin a terme sobre qualsevol informació *“sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona”*.

Prenent en consideració, avançant-nos a l’anàlisi que es durà a terme, que també es farà referència a la figura de l’interessant des del punt de vista de la normativa del procediment administratiu, a l’efecte de referir-nos a l’interessat pel que fa a la normativa de protecció de dades es farà referència a l’afectat.

L’article 4.2) de l’RGPD considera *“«tratamiento»: cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción”*.

D’acord amb el que preveu l’article 5.1.a), qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l’interessat i, en aquest sentit, l’RGPD estableix la necessitat de concórrer en alguna de les bases jurídiques de l’article 6.1, entre les quals l’apartat c) preveu el supòsit que el tractament *“es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”*.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquestes bases jurídiques de l'article 6.1. c) i e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que *“los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento”*.

La regulació i garantia de l'accés públic a documents oficials en poder de les autoritats públiques o organisme públic es regula al nostre ordenament jurídic a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC), la qual reconeix a les persones el dret d'accés a la informació pública, entenent-se com a tal *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”* (article 2.b) i 18 LTC). En termes similars es pronuncia la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LT), en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

En el present cas, en la mesura que la consulta plantejada té relació amb l'accés del presumpte infractor a la informació reservada incorporada en un expedient disciplinari, sembla clar que aquesta documentació ha de ser considerada pública des del punt de vista de l'article 2.b de l'LTC i, com a tal, està sotmesa al dret d'accés (article 18 de l'LTC), en ser documentació al seu poder com a conseqüència de l'exercici de llurs competències.

Cal tenir en compte que, segons es desprèn de la informació traslladada, l'expedient disciplinari i, en especial, la informació reservada conté informació personal referida als denunciants, així com als testimonis. Per aquest motiu, cal examinar les possibles limitacions que poden concórrer en relació amb l'accés sol·licitat pel que fa al dret a la protecció de dades de caràcter personal dels possibles afectats.

III

Convé assenyalar que aquesta Autoritat ha tingut ocasió d'analitzar anteriorment el dret d'accés a un expedient d'informació reservada (entre d'altres, al dictamen CNS 14/2018 o bé a l'informe IAI 10/2020, disponibles al web <https://apdcat.gencat.cat>).

A l'efecte que interessa en el present dictamen, convé destacar que l'expedient d'informació reservada està regulat a l'article 275 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals, el qual preveu el següent:

“L'òrgan competent per a la incoació de l'expedient disciplinari [...] té les atribucions següents:

a) Disposar, amb caràcter previ, la realització d'una informació reservada. [...]"

Aquestes actuacions d'investigació s'orienten fonamentalment a determinar, amb la major precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que puguin resultar responsables i les circumstàncies rellevants concurrents.

És criteri jurisprudencial consolidat que la fase d'investigació prèvia a l'inici d'un procediment sancionador o disciplinari no constitueix pròpiament un procediment administratiu (entre d'altres, STSJM 471/2006, de 24 de maig), així com que la seva naturalesa reservada (el seu coneixement pot comportar un perjudici clar per al resultat de la mateixa) impedeix que durant la seva tramitació es pugui facilitar l'accés al seu contingut (entre d'altres, STS 21/2018, de 15 de febrer). I això, afecta, fins i tot, a la persona que està essent investigada (entre d'altres, STSJC 1212/2005, de 25 de novembre).

En aquesta línia, l'LTC estableix expressament la possibilitat de limitar o denegar l'accés a la informació pública si el seu coneixement o divulgació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de la infracció penal, administrativa o disciplinària de què es tracti (article 21.1.b)).

En conseqüència, mentre es tramita la informació prèvia certament ha de prevaldre el seu caràcter reservat i el presumpte infractor no té dret a accedir al seu contingut. Això abastaria tant la informació que sobre la seva persona consti en aquesta informació reservada, malgrat el règim del dret d'accés recollit a l'article 15 de l'RGPD, així com altra informació referida a terceres persones, com l'origen de la informació, aspectes als quals ens referirem més endavant.

En sentit contrari, en la mesura que la fase d'investigació conclogui, pot decaure el seu caràcter de reservada o confidencial (STSJM 471/2006, de 24 de maig), especialment si s'acorda la incoació d'un procediment sancionador o disciplinari, com és en el cas particular, ja que seria de plena aplicació la normativa del procediment administratiu.

A tal efecte, i pel que fa a la documentació corresponent a les actuacions d'informació reservada, l'article 38 del Decret 243/1995, de 27 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, també aplicable al personal dels ens locals (article 237.1 del Decret 214/1990), preveu que l'òrgan instructor pot acordar incorporar-la al procediment disciplinari.

IV

Sens perjudici de l'anterior, es considera necessari fer un incís en què la diputació insisteix en el fet que durant el tràmit d'informació reservada es va comprometre amb els denunciants i els testimonis que es prendrien les mesures necessàries per garantir el seu anonimat. De fet, al·ludeix al fet que aquestes persones haurien denunciat i testificat, respectivament, confiant en la confidencialitat de les seves dades identificatives.

A partir de la informació que es disposa, si bé es desconeix la base jurídica concreta a partir la qual la diputació hauria adquirit aquest compromís de mantenir l'anonimat dels denunciants i els testimonis, i arran de les circumstàncies concurrents en el cas particular, no es pot descartar la

possibilitat, i alhora pot ser condicionant respecte a les conclusions a les quals s'arribin en l'anàlisi de la consulta, què la denúncia s'hagi presentat a través d'un sistema d'informació de denúncies internes de la diputació, en cas de disposar-ne, i el compromís s'hagi basat en la previsió de l'article 24.3 de l'LOPDGDD pel qual:

“3. S’han d’adoptar les mesures necessàries per preservar la identitat i garantir la confidencialitat de les dades corresponents a les persones afectades per la informació subministrada, especialment la de la persona que hagi posat els fets en coneixement de l’entitat, en cas que s’hagi identificat”

En aquest sentit, l'article 24 de l'LOPDGDD preveu el següent respecte el tractament d'aquestes dades:

“[...] 2. L'accés a les dades contingudes en aquests sistemes queda limitat exclusivament als qui, incardinats o no en el si de l'entitat, exerceixin les funcions de control intern i de compliment, o als encarregats del tractament que es designin eventualment a aquest efecte. No obstant això, és lícit l'accés per part d'altres persones, o fins i tot la seva comunicació a tercers, quan sigui necessari per a l'adopció de mesures disciplinàries o per a la tramitació dels procediments judicials que, si s'escau, siguin procedents.

[...]

4. Les dades de qui formuli la comunicació i dels ocupadors i tercers s'han de conservar en el sistema de denúncies únicament durant el temps imprescindible per decidir sobre la procedència d'iniciar una investigació sobre els fets denunciats. En tot cas, transcorreguts tres mesos des de la introducció de les dades, s'han de suprimir del sistema de denúncies, tret que la finalitat de la conservació sigui deixar evidència del funcionament del model de prevenció de la comissió de delictes per part de la persona jurídica. Les denúncies a les quals no s'hagi donat curs només poden constar de forma anonimitzada, sense que sigui aplicable l'obligació de bloqueig que preveu l'article 32 d'aquesta Llei orgànica.”

Transcorregut el termini que esmenta el paràgraf anterior, les dades es poden seguir tractant, per part de l'òrgan al qual correspongui, de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article, la investigació dels fets denunciats, i no s'han de conservar en el sistema d'informació de denúncies internes.[...]”

Segons es desprèn d'aquest article, s'han d'adoptar les mesures necessàries per garantir que les dades de les persones que han posat en coneixement de les entitats uns fets que podrien resultar contraris a la normativa siguin confidencials. Això, llevat de la disponibilitat de les dades per a les funcions de control intern i de compliment en la mateixa entitat, o bé, quan l'accés o comunicació sigui necessària per a l'adopció de mesures disciplinàries o la tramitació d'un procediment judicial.

Les dades relatives als denunciants s'han de conservar en el sistema de denúncies mentre no es decideixi sobre la procedència d'iniciar una investigació sobre els fets denunciats, amb un màxim de tres mesos des de la seva introducció al sistema. En el cas que s'investigui els fets, la normativa preveu que l'òrgan a qui correspongui la investigació dels fets denunciants, sigui per a l'adopció de mesures disciplinàries o per a la tramitació d'un procediment judicial, pugui decidir continuar tractant les seves dades, però en tot cas ja no s'han de conservar al propi sistema d'informació de denúncies internes.

En el cas que ens ocupa, cal tenir en compte que la sol·licitud d'accés a l'expedient disciplinari per part del presumpte infractor s'hauria produït posteriorment als tràmits als quals fa referència l'article 24 de l'LOPDGDD. És a dir, en el moment de la consulta ja s'havia incoat un procediment disciplinari, essent de plena aplicabilitat la normativa sobre procediment administratiu.

Convé destacar que l'article 24 de l'LOPDGDD no seria d'aplicació als testimonis en la mesura que les seves previsions afecten la informació de les persones denunciants d'uns fets, i no a les declaracions que s'hagin pres arran d'haver-se iniciat la investigació dels fets denunciats o durant la tramitació del procediment.

V

En la mesura que les actuacions d'informació reservada prèvia van concloure i es va incoar un procediment disciplinari, la persona investigada passa a ostentar la condició d'interessat en el procediment administratiu, d'acord amb el que preveu l'article 4.1 i 64.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

La disposició addicional primera de l'LTC estableix que: *"1. L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu. [...]"*

L'article 53.a) de la LPACAP disposa que les persones interessades tenen dret a accedir i obtenir còpia dels documents continguts en els procediments en els quals tenen aquesta condició.

En termes similars també es pronuncia l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya pel qual *"els ciutadans que tenen la condició de persones interessades en un procediment administratiu en tramitació tenen dret a accedir a l'expedient i a obtenir còpia dels documents que en formen part. Si els documents són en format electrònic, els ciutadans tenen dret a obtenir-ne còpies electròniques."*

Específicament en l'àmbit disciplinari, l'article 285 del Decret 214/1990 estableix que *"el plec de càrrecs s'ha de notificar a l'inculpat i se li ha de concedir un termini de deu dies perquè pugui contestar-lo, amb les al·legacions que consideri convenients per a la seva defensa i amb l'aportació dels documents que consideri d'interès. En aquest tràmit ha de sol·licitar, si ho considera convenient, la pràctica de les proves que per la seva defensa cregui necessàries, com també l'accés a l'expedient íntegre, per ell mateix o mitjançant el seu representant legal."*

La legislació de procediment administratiu aplicable reconeix el dret del presumpte infractor d'accedir a la informació que consta en l'expedient disciplinari i a obtenir-ne còpies en uns termes força amplis. Això no significa, però que aquest dret d'accés sigui un dret absolut i il·limitat. Cal tenir present que si entra en conflicte amb altres drets, com en aquest cas respecte al dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal (article 18.4 de la Constitució Espanyola), caldrà fer una ponderació dels diferents drets en joc, per tal de decidir quin ha de prevaldre i en quina mesura.

Així ho reconeix, de fet, l'article 82.1 de la citada LPAC en establir que l'obtenció de còpies o l'accés a l'expedient de les persones interessades en el tràmit d'audiència cal tenir en compte les

limitacions previstes si escau en la legislació de transparència. En la mateixa línia es pronuncia l'article 51 de la Llei 26/2010, en regular el tràmit d'audiència a les persones interessades. Això no vol dir, però que aquestes limitacions no siguin igualment aplicables en qualsevol altra moment del procediment.

Per altra banda, i amb independència de les previsions de la normativa de procediment administratiu a les quals hem fet referència, també cal tenir en compte que l'article 15 de l'RGPD preveu el dret d'accés dels afectats per un tractament a la seva pròpia informació en poder del responsable del tractament, amb el límit de no afectar negativament als drets i llibertats d'altres persones.

Així doncs, i pel que fa als límits a la informació pública a què es refereix l'article 82 LPAC, cal atendre a les previsions recollides a l'article 20 i següents de l'LTC, i en particular en relació amb al règim de la protecció de dades, els articles 23 i 24 de l'LTC. Cal també atendre les previsions de l'article 15 de l'LT, en allò que no prevegi l'LTC.

VI

Segons es desprèn de l'informe tramès amb la consulta, a més de les dades pròpies del presumpte infractor, la documentació relativa a la informació reservada conté dades relatives a les persones denunciants i els testimonis. En particular, la diputació fa referència a les dades identificatives (nom i cognoms), així com a “[...] *dades relatives a salut, etc.*[...]”.

Prèviament a l'anàlisi del fons de l'assumpte, convé fer incís en què els termes amb els que es refereix la diputació a les dades que contindrà l'expedient disciplinari no resulten del tot clars. En primer lloc, perquè si bé fa referència a que la informació reservada conté dades relatives a la salut, no especifica qui seria la persona afectada, tot i que sembla que corresponen als denunciants, ja que a l'informe tramès amb la consulta se'ls atribueix la condició de presumptes víctimes dels fets denunciats. I en segon lloc, tampoc queda clar quines altres categories de dades que es veurien afectades per la sol·licitud d'accés del presumpte infractor, prenent en consideració que l'enumeració que s'ofereix finalitza amb un genèric “etcètera”. En conseqüència, l'anàlisi es durà a terme únicament en relació amb les dades que, a partir de la informació aportada amb la sol·licitud de dictamen, es pot deduir que conté la informació reservada.

En qualsevol cas, pel que fa al dret d'accés del presumpte infractor a les dades que fan referència a ell mateix i a les dades identificatives (nom i cognoms) dels denunciants i dels testimonis, cal atendre a les previsions de l'article 15 de l'RGPD:

“1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

- a) los fines del tratamiento;*
- b) las categorías de datos personales de que se trate;*
- c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros u organizaciones internacionales;*

- d) de ser posible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;*
- e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;*
- f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;*
- g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen;***
- h) la existencia de decisiones automatizadas, incluida la elaboración de perfiles, a que se refiere el artículo 22, apartados 1 y 4, y, al menos en tales casos, información significativa sobre la lógica aplicada, así como la importancia y las consecuencias previstas de dicho tratamiento para el interesado. [...]”.*

D'acord amb el que preveu aquest article, la persona afectada té el dret a confirmar si un responsable del tractament està tractant les seves dades i, si escau, accedir a la informació relativa a la seva persona i conèixer, entre altres, l'origen de la informació si no s'han obtingut directament de l'afectat.

Això vol dir, en el cas que ens ocupa, que d'acord amb la normativa de protecció de dades personals (art. 15 RGPD) el presumpte infractor no només té dret d'accés a la informació sobre la seva persona que figuri a l'expedient disciplinari, i que hagi sigut aportada o generada en el transcurs del procediment, sinó que prenent en consideració que la informació té origen en la denúncia dels fets, així com les declaracions dels denunciants i testimonis, sinó que aquest dret també abasta conèixer la identitat de les persones que han facilitat la informació. Aquesta informació formaria part del seu dret a conèixer l'origen de les dades. Tot això, llevat que hi concorri algun element que, en funció de la situació personal d'aquestes persones, hagi de comportar una limitació d'aquest accés.

Tenint en compte la naturalesa i la gravetat dels fets que s'atribueixen a la persona denunciada, i les conseqüències que podrien afectar la seva esfera professional, social i, fins i tot íntima, en cas que se'l sancioni com a responsable dels fets, sembla rellevant pel que fa a la seva defensa jurídica poder conèixer la identitat de la persona denunciant i dels testimonis que haurien declarat.

Fins i tot pot resultar rellevant conèixer la identitat de les persones que han comunicat aquesta informació en la mesura que l'òrgan instructor ha incorporat a l'expedient disciplinari la documentació de la informació reservada, incloent-hi la denúncia i les declaracions. Per tant, aquesta documentació forma part dels elements que es poden tenir en compte per a la formulació de proposta de resolució, i en la mesura que es tinguin en compte com elements probatoris, pot ser rellevant accedir-hi per a la defensa del presumpte infractor.

A aquest efecte, l'article 53.1.e) de l'LPAC, disposa que els interessats tenen dret “*a formular alegaciones, utilizar los medios de defensa admitidos por el Ordenamiento Jurídico, y a aportar documentos en cualquier fase del procedimiento anterior al trámite de audiencia, que deberán ser tenidos en cuenta por el órgano competente al redactar la propuesta de resolución.*”

Cal fer avinent però, que tot això serà així llevat que hi concorrin circumstàncies en el cas que ens ocupa que justifiquin la limitació d'aquest accés.

A aquest efecte, convé prendre en consideració que la diputació insisteix al seu informe en la necessitat d'atendre les circumstàncies especials que concorren a l'expedient, en referència a la naturalesa dels fets que s'atribueixen al presumpte infractor, i el fet que els denunciants i els testimonis haguessin denunciat i declarat, respectivament, confiant en la confidencialitat de les seves dades identificatives.

D'acord amb tot el que s'ha posat de manifest anteriorment, la confidencialitat de les dades identificatives de les persones denunciants i dels testimonis no és un dret absolut, i pot veure's limitat en la mesura que pugui entrar en conflicte amb un altre dret, com és en aquest cas pel que fa al dret d'accés a l'expedient per part del presumpte infractor.

Malgrat que en el cas que ens ocupa, i atesa la informació la qual es disposa, es considera que el dret d'accés del presumpte infractor a conèixer les dades identificatives dels denunciants i dels testimonis preval sobre el dret de la protecció de dades d'aquests, en relació amb el seu dret de defensa, no es pot obviar el fet que la diputació es va comprometre amb ells a què prendria les mesures necessàries per garantir el seu anonimat.

Certament aquesta conclusió afecta l'expectativa de privacitat dels denunciants i dels testimonis, ja que la garantia d'anonimat sembla que pot haver estat decisiva per la interposició de la denúncia i les declaracions. Sobre això, convindria que en el moment d'informar les persones afectades sobre les garanties de confidencialitat, se les informés també de manera clara sobre els usos de la informació, sobre els possibles accessos de terceres persones i sobre la possibilitat d'exercir el dret d'oposició (art. 21 RGPD), entre els altres aspectes que exigeix l'RGPD.

Per aquest motiu, seria necessari que amb caràcter previ a la resolució de la sol·licitud d'accés del presumpte infractor a l'expedient disciplinari, la diputació posi en coneixement dels denunciants i dels testimonis aquesta circumstància per tal que puguin valorar la seva situació i, en conseqüència, puguin presentar al·legacions o exercir el seu dret d'oposició pel que fa a l'accés de la persona denunciada. En definitiva, cal donar audiència als denunciants i testimonis per tal que les seves al·legacions puguin ser valorades a l'efecte de poder conèixer si concorren circumstàncies que justifiquin la limitació de l'accés.

Aquesta comunicació abans de resoldre sobre l'accés trobaria fonamentació tant a l'article 21 de l'RGPD (*"El interesado tendrá derecho a oponerse en cualquier momento, por motivos relacionados con su situación particular, a que datos personales que le conciernan sean objeto de un tratamiento basado en lo dispuesto en el artículo 6, apartado 1, letras e) o f), incluida la elaboración de perfiles sobre la base de dichas disposiciones. El responsable del tratamiento dejará de tratar los datos personales, salvo que acredite motivos legítimos imperiosos para el tratamiento que prevalezcan sobre los intereses, los derechos y las libertades del interesado, o para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones."*), com a la normativa general de procediment administratiu (art. 82 LPAC) .

En un altre ordre de coses, i en relació amb les dades relatives a la salut dels denunciants, cal tenir en compte la previsió de l'article 23 de l'LTC a partir del qual:

"Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives [...] la salut i la vida

sexual [...] llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”.

Al seu torn, l'article 15.1 de l'LT preveu que “[...] Si la información incluyese datos personales que hagan referencia [...] a la salud o a la vida sexual, [...] el acceso solo se podrá autorizar en caso de que se cuente con el consentimiento expreso del afectado o si aquel estuviera amparado por una norma con rango de ley.”

D'acord amb aquestes previsions, d'entrada cal denegar l'accés a la informació pública que continguin dades relatives a la salut, llevat que l'afectat hagi prestat el seu consentiment exprés o bé la comunicació estigui emparada per una norma amb rang de llei.

Ara bé, en el cas que ens ocupa ens podem trobar precisament en aquest darrer supòsit. És a dir, que les previsions contingudes a les lleis justifiquin la revelació d'aquesta informació. En aquest sentit, tal com ja hem dit amb caràcter general més amunt, també aquí seria rellevant la previsió de l'article 53.1.e) de l'LPAC per garantir el dret de defensa (article 24.1 CE) del presumpte infractor. El fet que l'accés a dades de salut pugui ser rellevant per a la defensa del presumpte infractor justificaria el seu accés a la informació, encara que sigui especialment protegida, com ara les dades de salut.

En aquest sentit, convé tenir en compte el principi de minimització de dades que preveu l'RGPD a l'article 5.1.c) i a partir del qual el tractament de les dades s'ha de limitar a les mínimes necessàries per assolir la finalitat pretesa.

En conseqüència pot ser rellevant disposar o conèixer la informació relativa a la identificació, i també la informació relativa a la salut dels denunciants, en la mesura que aquesta informació s'hagi incorporat al procediment i constitueixin elements probatoris, respecte de les quals la persona denunciada hagi d'exercir el seu dret de defensa. Això sens perjudici que amb caràcter previ, calgui fer una valoració, prenent en consideració les eventuais circumstàncies que els denunciants puguin al·legar en el tràmit d'audiència, per tal d'evitar que en funció de les circumstàncies concurrents aquesta limitació dels drets de terceres persones no resulti desproporcionada.

Conclusions

El presumpte infractor té dret a accedir a tota la informació que sobre la seva persona figuri en l'expedient disciplinari, inclosa la informació aportada o generada en el transcurs de la informació reservada que s'hagi incorporat a l'expedient disciplinari, inclosa la identitat de les persones que hagin facilitat la dita informació o dades de salut sobre aquestes persones, quan sigui rellevant pel dret de defensa, sens perjudici de les limitacions que puguin ser pertinents de manera excepcional quan les circumstàncies al·legades per aquestes persones requereixin preservar la seva confidencialitat.

Barcelona, 12 de març de 2021